

SENTINTA NR. 290/CA/2007**Ședința publică din 04 iulie 2007****PRESEDINTE:** D 2 / 200**GREFIER :**

Pe rol fiind pentru astăzi pronunțarea sentinței în soluționarea acțiunii formulate de reclamanta SC SRL cu sediul în județul Bihor, în contradictoriu cu pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice Oradea cu sediul în Oradea, str. D.Cantemir, nr.2, județul Bihor, pentru anularea Deciziei nr.2 din 18.01.2007, a raportului de inspecție fiscală nr. din 09.10.2006 și a Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare din 10.10.2006.

S-a făcut referatul cauzei învederându-se instanței că dezbaterea cauzei în fond a avut loc în ședința publică din 27 iunie 2007 când părțile prezente au pus concluzii menționate în încheierea de ședință de la acea dată, încheiere care face parte integrantă din prezenta sentință și când s-a amânat pronunțarea asupra cauzei pentru data de 04 iulie 2007.

**TRIBUNALUL
DELIBERAND:**

Constată că prin acțiunea, legal timbrată, depusă la această instanță la data de 9.02.2007, reclamanta SC SRL, în contradictoriu cu pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice Bihor, a solicitat anularea deciziei nr.2 din 18.01.2007, precum și a raportului de inspecție fiscală nr. din 9.10.2006, a deciziei de impunere obligații fiscale suplimentare nr. din 10.10.2006 și a dispoziției nr. din 9.10.2006 privind măsurile dispuse de organe de inspecție fiscală.

În motivare, reclamanta arată că nejustificat, prin decizia atacată, s-a respins contestația pe care a formulat-o împotriva raportului de inspecție fiscală nr. din 9.10.2006, a deciziei de impunere pentru obligații fiscale suplimentare stabilite de inspecția fiscală și a dispozițiilor privind măsurile stabilite.

Susține că prin actele administrativ fiscale atacate, în sarcina sa, s-a stabilit obligația de plată reprezentând impozit pe veniturile obținute în România de nerezidenți și a unor debite accesorii – majorări și penalități de întârziere –

reținându-se greșit că nerezidentul a prezentat un certificat de rezidență fiscală eliberat la data de 6.07.2005 de autoritățile fiscale olandeze, deși în realitate acesta fusese obținut la data de 24.09.2004, dar nu l-a putut prezenta dintr-o împrejurare mai presus de voința sa, situație în care organele de inspecție fiscală –conform legii – trebuiau să ia act de el ca fiind valabil pentru anul în curs.

Afirmă că în baza convenției dintre România și Regatul Olandei, ratificată prin legea 85/1999 – privind evitarea dublei impuneri – veniturile realizate de o persoană rezidentă a unui stat contractant din exercitarea unei profesii independente sau a altor activități cu caracter impozabil, sunt impozabile numai în acel stat și că astfel veniturile pe care le-a obținut nerezidentul JPF van der Drift, ce a prestat servicii în folosul său, sunt impozabile în Olanda, și nu în România.

Consideră că în acest sens sunt și dispozițiile art.118 alin.2 din Codul Fiscal, care prevăd că pentru aplicarea prevederilor Convenției, de evitare a dublei impuneri, nerezidentul are doar obligația de a prezenta plătitorului venitului certificatul de rezidență fiscală, condiție ce a fost îndeplinită și constatată de organul de inspecție fiscală.

Apreciază convențiile de evitare a dublei impuneri ca având dublă natură de tratat internațional și de act normativ intern, ce intervin pentru a corecta dispozițiile din legile fiscale interne, când aplicarea lor simultană ar avea ca efect dubla impozitare –atât în statul de rezidență, cât și în statul în care este realizat venitul.

În baza convenției ratificate prin Legea 85/1999, în situația în care contribuabilii –persoane fizice ori juridice – care desfășoară activități impozabile în România, demonstrează că le sunt aplicabile prevederile acestora prin prezentarea certificatului de rezidență fiscală, aplicarea prevederilor acestora are prioritate față de dreptul intern.

Prin întâmpinarea depusă la data de 7.03.2007 (fila 14), pârâta DGF Bihor s-a opus admiterii acțiunii, susținând că este netemeinică și nelegală.

În acest sens, arată că reclamanta a plătit la data de 24.09.2004 unui cetățean olandez suma de 245.200 lei prin virament bancar, într-un cont din Austria, în baza contractului de prestări servicii 12/2004 și a facturii externe E/2004/2004, fără a calcula, reține și vira bugetului de stat impozitul pe veniturile obținute în România de nerezident, deși acesta nu declarase acele venituri autorităților fiscale olandeze emitente ale certificatului de rezidență fiscală.

În atare situație, apreciază că, în baza prevederilor art.113, 116 și 118 din Codul Fiscal și ale pct.8.1 și 13.1 din Normele Metodologice aprobate prin HG 44/2004, reclamanta plătitoare a venitului avea obligația de a calcula asupra lui și de a reține prin stopaj la sursă, impozit pe venitul nerezidentului, întrucât acesta nu-și justificase dreptul de a beneficia de prevederile Convenției de evitare a dublei impuneri, ceea ce nu s-a făcut, astfel că actele administrative fiscale atacate sunt temeinice și legale.

În cauză s-au administrat probe cu înscrisuri.

Examinând actele și lucrările dosarului și normele legale aplicabile în cauză, instanța reține următoarele:

Necontestat de părțile litigante, la data de 24.09.2004, în baza contractului de prestări servicii nr. din 21.01.2004 (filele 56-58) și a facturii externe nr. H din 2.09.2004, reclamanta a efectuat plata către cetățeanul olandez J.P.F. van der Drift, a sumei de 59.500 Euro (lei), prin virament bancar într-un cont deschis pe numele acestuia în Austria.

Asupra venitului achitat nerezidentului, nu a calculat, reținut și virat bugetului de stat impozit.

Cu ocazia inspecției fiscale finalizată prin raportul 76.122 din 15.07.2005, s-a constatat că cetățeanul olandez nu a justificat dreptul de a beneficia de prevederile Convenției pentru evitarea dublei impuneri încheiate între România și Olanda ratificată prin Legea 85/1999, prin prezentarea, în termen, plătorului venitului, a certificatului de rezidență fiscală și că reclamanta plătitoare a venitului datorează bugetului de stat impozit pe veniturile nerezidentului în sumă de 2.807 lei și debite accesorii aferente.

În baza raportului de inspecție fiscală s-a emis decizia de impunere pentru obligații fiscale suplimentare nr. 76.123 din 15.07.2006.

Contestația depusă de reclamantă împotriva acelor acte administrativ fiscale a fost soluționată prin decizia nr. 50 din 12.10.2005 (fila 45) a DGFP Bihor, prin care, reținându-se că societatea verificată SC Postisana Impex SRL, în timpul controlului, la solicitarea organelor de inspecție fiscală, a pus la dispoziția acestora certificatul de rezidență fiscală emis de organele fiscale olandeze la data de 6.07.2005, completat la data de 4.08.2005, cu menținerea expresă „pentru anul 2004”, a desființat raportul de inspecție fiscală și decizia de impunere pentru obligații suplimentare atacate în partea privind impozitul pe veniturile nerezidenților și a dispus reverificarea, în vederea regularizării impozitului, potrivit clauzelor Convenției de evitare a dublei impuneri.

Prin raportul de inspecție fiscală nr. 76.705 din 9.10.2006 (fila 26), ce a finalizat reverificarea s-a reținut că certificatul de rezidență fiscală, nefiind prezentat la data plății venitului și nici în termen de o lună de la acea dată și din informațiile suplimentare furnizate de autoritățile olandeze, rezultând că nerezidentul beneficiar al venitului, nu l-a declarat în țara de rezidență, reclamanta SC Postisana Impex SRL, ca plătitoare a venitului, avea obligația de a calcula, reține prin stopaj la sursă și vira bugetului de stat impozitul pe venitul nerezidentului în sumă de 26.800 lei, și că pentru întârzierea în plată datorează și majorări în sumă de 1.150 lei și penalități în sumă de 2944 lei.

Pentru aceste obligații fiscale constatate prin raportul de inspecție fiscală, s-a emis decizia de impunere nr. 539 din 17.10.2006 (fila 30).

Contestația, în calea administrativă de atac, depusă de SC Postisana Impex SRL împotriva celor două acte administrativ fiscale, a fost respinsă ca neîntemeiată prin decizia nr. 2 din 18.01.2006 (fila 6) emisă de pârâta DGFP Bihor, a cărei anulare se solicită prin acțiunea introductivă.

Codul fiscal, în art.113, prevede, ca regulă, că nerezidenții care obțin venituri impozabile din România au obligația a plăti impozit, fiind astfel contribuabili.

Impozitul pe veniturile nerezidenților, conform art.116 alin.1 din cod, se calculează, se reține și se varsă la bugetul statului de plătitorul venitului.

Între România și Regatul Olandei –statul de rezidență al beneficiarului venitului plătit de reclamantă – s-a încheiat Convenția pentru evitarea dublei impuneri și prevenirea evaziunii fiscale ratificate prin Legea 85/1999, ale cărei prevederi, în baza art.1, se aplică persoanelor care sunt rezidente ale unuia sau ale ambelor state contractante, conform regulii din clauza convenită la art.14, potrivit căreia impozitul pe venit se declară și se impozitează în țara de rezidență.

În art.118 alin.2 și 3 din Codul fiscal se stabilește că pentru aplicarea prevederilor convenției se evită a dublei impuneri, nerezidentul are obligația de a prezenta plătitorului venitului certificatul de rezidență fiscală, conform machetei și în termenul stabilit prin norme.

Explicitând dispozițiile art.116 din Codul fiscal, la pct.8.1 din Normele Metodologice de aplicare, aprobate prin HG 44/2004, modificate și actualizate, se prevede că plătitorul venitului are obligația calculării și reținerii impozitelor datorate prin stopaj la sursă și a virării lor la bugetul de stat în termen legal, iar în explicitarea art.118 din cod, la pct.13.1 și 13.2 din norme se stabilește că nerezidentul beneficiar al veniturilor din România trebuie să justifice în România dreptul de a beneficia de prevederile convenției de evitare a dublei impuneri prin prezentarea certificatului de rezidență fiscală eliberat de autoritatea fiscală competentă din statul de rezidență, în original ori copie legalizată, în aceleași norme, pct.15.3, stabilindu-se că plătitorul de venit este răspunzător pentru primirea în termenul stabilit a originalului certificatului de rezidență fiscală și pentru aplicarea prevederilor convenției de evitare a dublei impuneri încheiate de România cu alte state.

Este neîndoielnic că, așa cum susține și reclamanta, prevederile convenției de evitare a dublei impuneri au prioritate față de legislația internă, dar beneficiarul unui venit obținut din România trebuie să justifice dreptul de a beneficia de prevederile convenției conform dispozițiilor legale, plătitorul venitului fiind răspunzător atât de primirea și existența documentului justificativ, cât și de aplicarea prevederilor convenției.

Cum, în speță, pentru venitul achitat nerezidentului în 24.09.2004 – reclamanta a prezentat organelor de inspecție fiscală un certificat de rezidență fiscală eliberat de autoritățile olandeze la data de 6.07.2005 (filele 35-36), cu mențiunea „pentru anul 2004”, iar din informațiile suplimentare comunicate de autoritățile olandeze, în baza art.28.1 din Convenție (filele 37-38) rezultând că nerezidentul nu a declarat în țara de rezidență venitul obținut în România, în vederea impunerii, se constată că acesta nu a justificat, conform legii, dreptul de a beneficia de prevederile acelei convenții și că plătitoarea venitului –

reclamanta SC **Pestisasa Impex SRL** datorează bugetului de stat impozitul pe veniturile nerezidentului, majorările și penalitățile de întârziere stabilite prin actele administrativ fiscale atacate, al căror quantum nu a fost contestat.

Pentru aceste considerente, reținându-se că actele administrativ fiscale sunt emise cu respectarea prevederilor legale aplicabile în situația concretă a speței și că acestea nu vatămă în vreun mod drepturile ori interesele legitime ale reclamantei și ca nefiind astfel întrunite cerințele art.1 din Legea 554/2004 – acțiunea introductivă se găsește nefondată, urmând a fi respinsă, în consecință.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE:**

Respinge ca nefondată acțiunea formulată de reclamanta SC **Pestisasa Impex SRL**, cu sediul în **Pestis nr.1/A**, orașul **Alota**, județul Bihor, în contradictoriu cu pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice Bihor, cu sediul în Oradea, str. D.Cantemir, nr.2-4, județul Bihor, împotriva Deciziei nr. din 18 ianuarie 2007; a raportului de inspecție fiscală nr. **6.705** din **18 octombrie 2006**; a deciziei de impunere nr. **569** din **10 octombrie 2006** și a dispoziției nr. **6.705** din **10 octombrie 2006** privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală.

Cu drept la recurs în termen de 15 zile de la comunicarea sentinței.

Pronunțată în ședința publică astăzi, 4 iulie 2007.

PREȘEDINTE,

GREFIER,